

جاذبه زمین

زمین دارای نیروی جاذبه می باشد که اجسام را به سوی خود می کشد. اگر زمین، دارای نیروی جاذبه نبود، اجزاء زمین بر سطح زمین متماسک نبودند و یکدیگر را نمی گرفتند. اگر نیروی جاذبه زمین نبود، اجسامی که بر روی زمین هستند، سنگینی و وزنی نداشتند و از زمین به فضا می پریدند و همانجا می ماندند و باز نمی گشتند. اگر نیروی جاذبه زمین نبود، آبهای دریاها در جای خود نمی ماندند و به زودی در فضا پخش می شدند. اگر نیروی جاذبه زمین نبود، هوایی که کره زمین را فرا گرفته بر گرد زمین نمی ماند و می رفت و زندگی برای موجودات به واسطه از بین رفتن هوا محال بود. اگر جاذبه زمین نبود، ابرها معلق می ماندند و آبهایی که از زمین در اثر تبخیر خورشید بالا رفته بود، باز نمی گشت. اگر جاذبه زمین نبود، بارانی نمی بارید و برفی نبود. نه جوئی در زمین یافت می شد و نه رودی و دریائی در زمین باقی نمی ماند. اگر جاذبه زمین نبود، تجاذبی که میان زمین و خورشید و ستارگان برقرار است، از میان می رفت. این تجاذب میان همه اختران موجود است و بدین جهت آسمانها و زمین ما هر کدام در جای خود استقرار دارند و هر کدام با یکدیگر بعد معینی دارند. تجاذب میان زمین و خورشید که از میان می رفت، بعدی که میان زمین و خورشید موجود است، به ابعاد دیگری تبدیل می شد. نابودی حیات در زمین قطعی به نظر می رسید. تاثیرات حیاتی ستارگان دیگر، در زمین، نیز معدوم می گردید.

چرا زمین، نیروی جاذبه دارد؟ حقیقت نیروی جاذبه چیست؟ میگویند: هنوز کشف نشده است. عقیده نیوتون، کاشف نیروی جاذبه زمین این است که منشأ جاذبیت زمین، اراده آفریدگار است و بس. و آن نیروئی است معنوی که خودش درک نمی شود ولی از آثارش شناخته می شود. نکته قابل ذکر آنکه دانشوران سرعت جاذبه زمین را هفت میلیون برابر سرعت نور تشخیص داده اند با آنکه سرعت نور در هر ثانیه سیصد هزار کیلومتر می باشد. بشر تکامل یافته، با هزاران وسائل علمی موجود، هنوز به حقیقت جاذبه زمین پی نبرده است. آیا ماده ابتدائی به این حقیقت پی برده است که توانسته خود را دارای جاذبه کند؟! هرگز.

